

Ha a magyar zászlót látod, büszkén tekints rája,
 Árpád apánk tűzette ki Verecke falára.
 Hunyadi, Rákóczi harcán lengett ez a zászló,
 A hitért és szabadságért egekig sugárzó...

Meglengette Kossuth Lajos, s mi volt írva rája?
 Guzsbakötött rab magyar nép nyíló szabadsága!
 S mikor sírba dőlt Petőfi e lobogó földte:
 Ha a magyar zászlót látod, tisztelegj előtte!

Piros színe piros vérünk idők tengerében,
 A fehér az igazságunk: hogy úgy lesz, mint régen.
 A zöld Remény, hogy hitünket semmi ki nem ölte:
 Ha a magyar zászlót látod: tisztelegj előtte!

Lengj, lobogj szent talizmánunk a Kárpátok ormán,
 Vess tüzet a szíveinkbe, sikolts, mint az orkán!
 Hatvanhárom rózsánk egyé Szent István kötötte,
 Szétszaggatták. E jelvénnel kössük ismét össze!

Kiss Menyhért.

TANÍTÁSOK — VÁZLATOK.

Beszéd- és értelemgyakorlat

1940. szeptember 3. hete.

II. OSZTÁLY.

A tanítás anyaga: Munka nélkül nem élhetünk.

Nevelési cél: A szívesen végzett munka örömet okoz.

Szemléltetés: Elbeszélések.

I. Előkészítés. a) Számonkérés. A mult órai anyag fel-
 újítása, összefoglalása.

b) Célkitűzés.

II. Tárgyalás. a) Mese az egyszeri házról. Elmondok nek-
 tek egy költeményt. Lampérth Géza írta. Hallgassátok figye-
 lemmel!

Mese az egyszeri házról.

Egy kis háznak hű lakója
 Volt soká a *Szorgalom*.
 Kezenyoma meg is látszott
 Szobán, kerten, udvaron.

Nem is volt ily kedves hajlák
 Sem távolban, sem közel,
 A *Boldogság*, ha arra járt,
 Nem kerülte soha el.

Tiszta, rendes, takaros volt
 A kert, udvar és szoba:
 Sötét bánat, gond, betegség
 Soha be nem tért oda.

Sőt annyira megszerette
 Végül a *szép* kis lakot:
 Testvérével, az *Öröm*-mel
 Állandóan ott lakott.

Egyszerre csak a gazdának
Mi jutott az eszébe?
Felmondott a szorgalomnak
S más lakót vett helyébe.

A Boldogság és az Öröm
Hamarosan tovament,
Helyükbe is új lakó jött,
Egy egész nagy regiment.

Kiköltözött a Szorgalom
És keresett új tanyát.
A kis házban megjelent az
Új lakó: a *Lustaság*.

A sápadt *Kór*, fekete *Gond*,
S mind hozta sok rossz fiát,
S jött az *Ördög* és szétverte
A díszes kompániát.

Bezzeg minden megváltozott!
Pizkos lett a szép szoba,
Kertet, udvart gyom verte fel:
Bürök, tövis, laboda.

Jött végül a *Végrehajtó*
S ezt írta a rács fölé:
„*Ezt a házat már eladták,*
Ez a ház az — Ördögé!“

Megbeszélés.

b) *A szorgalmas munka jutalma.* — Egyszer egy napon gazdag embernek szorgalmas, munkás, hűséges szolgára volt szüksége. Felhívott tehát magához két embert az utcáról s így szólt hozzájuk:

— Egész nap vizet kell hordanotok, de ezért igen jól megfizetlek benneteket. Vállaljátok-e?

Mindkét ember vállalkozott a munkára és hozzá is fogtak azonnal. Egy mély kútból kellett felhúzni vödörrel a vizet, — azonban a felhúzott vizet nem vályúba, hordóba vagy dézsába kellett ám önteni, hanem egy — kosárba, amiből természetesen azonnal kifolyt a víz.

Az egyik munkás a harmadik-negyedik vödör után bosszúsán így kiáltott fel:

— Ki látott már ilyen ostoba munkát? Én bizony inkább leülök és nem húzok fel többet egyetlen vödörrel sem, hiszen úgy sem tudja meg a gazda, hány vödörrel húztam föl!

— De se téged, sem engem nem azért fogadtak fel, hogy a napot lopjuk, hanem azért, hogy húzzuk a vizet s ha munkánkat jól végezzük, jól megfizetnek érte.

— Én bizony nem dolgozom! Ha te olyan bolond vagy, hát csak dolgozz, én meg leülök, — szólt a másik és úgy is cselekedett, sőt egyre gúnyolta dolgozó társát azért, hogy az tovább dolgozott.

Elérkezett végre az este és a szorgalmas munkás éppen az utolsó vödör vizet húzta föl, — amikor a vödör alján egy csillogó gyémántot talált!

— Látod, — mondta most társának, — úgy lászik, ez volt ennek az érthetetlen munkának célja, ezért kellett nekünk ezt a sok vizet a kcsárba önteni, hogy megtaláljuk a gyémántot. — Ezzel felvitte a talált gyémántot a gazdához.

Az pedig így szólt hozzá: — Csak tartsd meg jó ember azt a gyémántot, megérdemled, mert egész nap szorgalmasan dol-

goztál. Ez legyen szorgalmad és kitartó munkád jutalma, amíg szolgálom leszel, mert mától kezdve szolgálatomba fogadlak.

A másik munkással mi történt? — A gazdag ember szépen kifizette neki a felhúzott négy vödör víz munkájának árát (mert titokban figyelte ám őket!) és elkergette a házától.

Megbeszélés.

e) *A tücsök és a hangya.* — Ismeritek-e Czuczor Gergely szép költeményét. Ez a címe: A tücsök és a hangya. Elmondom ezt is.

A tücsök és a hangya.

Egy rest tücsök egész nyárba'
Kedvére dalogatott.
S gabona- s éléstárba
Nemigen hordogatott.
— Ha ma kedvemre dudolok,
A holnappal mit gondolok?
Van a nyárnak eledele
És a gyomrom mindig tele.“

A szorgalmas hangyának
Vagyis inkább — kamrájának
Elméne tiszteletére
S tőle eleséget kérve
Igérvén, hogy tavasszal
Megadja nagy kamattal.
De a megrakott garmada
Gazdája ilyen választt ada:

Igy okosodik magában
Az év kedvező szakában...
De egyszer hej! jött a tél!
A kisasszony most hogy él?
Mert minden, mi élő volt:
A természetben kiholt.
S holtraválva nyomorog,
Üres hasa úgy korog!

„Mit magam hordtam rakásra,
Azt nem pazarolom — másra.
Húgocskám! ha a melegben,
Mikor mi szorgalmasan dolgoztunk,
Te vígan muzsikáltál,
Most, ebben a hidegben
Kedvedre táncolhatsz:
Itt a tél: farsangolhatsz!“

Megbeszélés.

III. Összefoglalás.

1940. szeptember 3. hete.

Testgyakorlás.

II. OSZTÁLY.

A tanítás anyaga: Szeptemberi óraterv.

- A. 1. Egyesével sorbaállás.
2. Tapsjelre a szemben lévő falig futás! Ujabb tapsra vissza.
Lépőállás és láblendítés előre, váltogatva négyszer-négyszer.
3. Hogyan forog a kis óra mutatója? (Karforgatás.)
4. Négy taps a fej fölött, négy ütés a combon.
5. Törzshajlítás előre (fej térdekhez), karlendítés hátra, törzsnyujtás karlendítéssel magastartásba. (Laza, rugalmas mozgás.)
6. Oldalsó terpeszállás. Törzsforgatás laza karlóbálással. (Hogyan csinál a rongybaba?)